

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

w sprawie **M. W.**,
skazanego z art. 276 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 23 lutego 2017 r.,
zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego VI Wydziału Karnego
Odwoławczego Sądu Okręgowego w W.
z dnia 29 grudnia 2016 r., sygn. akt VI Ka (...),

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Całą argumentację, mającą wykazać błędność zaskarżonego zarządzenia, autor zażalenia sprowadził do tezy, iż złożenie przez niego wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku odwoławczego po terminie było skutkiem zaniedbań obrońcy z urzędu, który wcześniej takiego żądania nie zgłosił. Pomijając już to, że tego rodzaju twierdzenie winno raczej leżeć u podstaw wniosku o przywrócenie terminu zawitego, należało wyraźnie odnotować, iż miało się ono z prawdą. Obrońca z urzędu wszak ze swojej powinności wywiązał się: jego wniosek wpłynął do Sądu odwoławczego w dniu 19 grudnia 2016 r. (k. 636); wprawdzie autor wniosku został wezwany do usunięcia braku formalnego (k. 635), ale w określonym terminie wskazany brak uzupełnił (k. 656), co spowodowało, że w dniu 5 stycznia 2017 r. doręczono mu odpis wyroku Sądu Okręgowego w W. z 13 grudnia 2016 r. wraz z uzasadnieniem (k. 657).

W tej sytuacji, uznając zażalenie za bezzasadne, orzeczono jak w dyspozytywnej części postanowienia.

I.n